

U S T A W A

z dnia 2017 r.

**o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz o zmianie ustawy
o kosztach sądowych w sprawach cywilnych**

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 2 w § 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) koszty egzekucyjne;”;
- 3) w art. 6 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Wierzyciel niebędący organem egzekucyjnym podejmuje czynności, o których mowa w § 1, jeżeli łączna wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej i kosztów upomnienia przekracza czterokrotność kosztów upomnienia, chyba że okres do upływu terminu przedawnienia należności pieniężnej jest krótszy niż 6 miesięcy.”;
- 4) w art. 25 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
„§ 1a. Minister właściwy do spraw administracji publicznej sprawuje zwierzchni nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy przez wierzycieli i organy egzekucyjne w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.”;
- 5) w art. 26:
 - a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Postępowanie egzekucyjne wszczyna się na wniosek wierzyciela o wszczęcie egzekucji administracyjnej i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru.”;
 - b) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą:
 - 1) doręczenia tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu, jeżeli wierzyciel nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym;
 - 2) wystawienia tytułu wykonawczego, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym;

- 3) wystawienia tytułu wykonawczego w przypadku przekształcenia się zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne.”,
- c) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. W przypadku, o którym mowa w § 1c, chwilą wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest:

 - 1) wprowadzenie tytułu wykonawczego do systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego albo
 - 2) wystawienie przez organ egzekucyjny urzędowego potwierdzenia odbioru tytułu wykonawczego.”,
- d) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób współpracy pomiędzy organem egzekucyjnym, organem rekwizycyjnym i wierzycielem w ramach postępowania egzekucyjnego, mając na względzie zapewnienie sprawnego i efektywnego prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz prawidłowe naliczanie i pobór kosztów egzekucyjnych oraz opłaty komorniczej.”;
- 6) w art. 27a:
 - a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej.”,
 - b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zaokrąglenie stosuje się również w przypadku częściowej realizacji egzekwowanej należności pieniężnej oraz odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie.”,
 - c) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. W postępowaniu egzekucyjnym nie stosuje się przepisów art. 54 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.¹⁾).”;
- 7) w art. 29 w § 2:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1247, 1579, 1807, 1810, 1921, 1948, 2138, 2255 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 777, 962 i 1027.

„Organ egzekucyjny niebędący wierzycielem nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli: ”,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) łączna wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej i kosztów upomnienia nie przekracza czterokrotności kosztów upomnienia i okres do upływu terminu przedawnienia tej należności pieniężnej jest dłuższy niż 6 miesięcy.”;

8) w art. 59 po § 2a dodaje się § 2b i 2c brzmieniu:

„§ 2b. Wygaśnięcie obowiązku nie zwalnia z obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych.

§ 2c. Przepisu § 1 pkt 2, 8 i 9 nie stosuje się, jeżeli nie zostały uiszczone koszty egzekucyjne.”;

9) w art. 62b § 1 uchyla się pkt 4;

10) w art. 62d uchyla się § 2;

11) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64 § 1. Organ egzekucyjny pobiera opłatę manipulacyjną za wszczęcie postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności pieniężnych w wysokości 40 zł.

§ 2. Obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

§ 3. W postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnych organ egzekucyjny pobiera opłatę egzekucyjną w wysokości 10% wyegzekwowanej należności pieniężnej, nie mniej niż 40 zł i nie więcej niż 40 000 zł.

§ 4. Jeżeli została pobrana opłata egzekucyjna w wysokości wyższej niż 40 zł, przy kolejnym wyegzekwowaniu należności pieniężnej organ egzekucyjny pobiera opłatę egzekucyjną w wysokości określonej w § 3, z wyłączeniem ograniczenia dotyczącego minimalnej wysokości opłaty. Jeżeli została pobrana opłata w wysokości 10% należności pieniężnej, przy kolejnym wyegzekwowaniu tej należności opłaty egzekucyjnej nie pobiera się.

§ 5. W przypadku zapłaty przez zobowiązanego należności pieniężnej organowi egzekucyjnemu lub wierzycielowi opłatę egzekucyjną, o której mowa w § 3, pobiera się w wysokości 5% uzyskanej w ten sposób należności pieniężnej, nie mniej niż 20 zł i nie więcej niż 20 000 zł. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Przepisu § 5 nie stosuje się w przypadku:

- 1) zapłaty należności pieniężnej w ratach udzielonych przez wierzyciela lub w odroczonym terminie płatności;
- 2) wygaśnięcia w całości lub części należności pieniężnej na podstawie:
 - a) art. 68,
 - b) art. 64–66, 76, 76b w związku z art. 76 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
 - c) art. 62 i 63 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

§ 7. Obowiązek uiszczenia opłaty egzekucyjnej powstaje z dniem:

- 1) wyegzekwowania przez organ egzekucyjny należności pieniężnej;
- 2) zapłaty należności pieniężnej organowi egzekucyjnemu lub wierzycielowi.

§ 8. Podstawą obliczenia opłaty egzekucyjnej jest wyegzekwowana lub uzyskana należność pieniężna. W podstawie nie uwzględnia się odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie, kosztów upomnienia, opłaty manipulacyjnej, opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w art. 64 § 11, i wydatków egzekucyjnych.

§ 9. Do podstawy obliczenia opłaty egzekucyjnej wlicza się odsetki z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne, jeżeli stanowią należność pieniężną, na którą został wystawiony tytuł wykonawczy.

§ 10. Opłatę manipulacyjną oraz opłatę egzekucyjną pobiera się oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego.

§ 11. Organ egzekucyjny w egzekucji należności pieniężnych za dokonane czynności egzekucyjne pobiera opłatę w następującej wysokości:

1) za wezwanie pomocy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub wojskowych organów porządkowych – 40 zł;

2) za spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego – 20 zł.

§ 12. Obowiązek uiszczenia opłaty, o których mowa w § 11:

1) pkt 1 – powstaje z chwilą przybycia funkcjonariusza na miejsce wykonywania czynności egzekucyjnej;

2) pkt 2 – powstaje z chwilą podpisania protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego.

§ 13. Opłatę, o której mowa w § 11, pobiera się jednorazowo niezależnie od liczby tytułów wykonawczych, na podstawie których podjęto czynności, o których mowa w § 11, jeżeli opłatę pobiera się od zobowiązanego.”;

12) w art. 64a:

a) w § 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ egzekucyjny w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym pobiera opłaty za dokonane czynności egzekucyjnej w następującej wysokości:”

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) za:

- a) czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej – pobiera się opłatę w wysokości 20 zł,
- b) spisanie protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji – pobiera się opłatę w wysokości 20 zł,
- c) wezwanie pomocy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej lub wojskowych organów porządkowych – pobiera się opłatę w wysokości 40 zł.”

b) w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za czynności wymienione w § 1 pkt 7 - z chwilą:

- a) doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji,
- b) podpisania protokołu przeprowadzenia licytacji,
- c) przybycia funkcjonariusza na miejsce wykonywania czynności egzekucyjnej,
- d) podpisania protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji.”;

13) w art. 64b w § 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wydatkami egzekucyjnymi są koszty faktycznie poniesione przez organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny w związku z prowadzeniem postępowania egzekucyjnego, a w szczególności na opłacenie:”

b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12–14 w brzmieniu:

„12) opłaty od wniosku o wpis w księdze wieczystej;

- 13) kosztów doręczenia dokumentów związanych ze stosowaniem środka egzekucyjnego oraz doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego;
- 14) kosztów przesłania zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i innych pism w ramach egzekucji z rachunku bankowego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego.”;

14) art. 64c otrzymuje brzmienie:

„Art. 64c. § 1. Opłaty, o których mowa w art. 64 § 1, 3, 5 i 11 oraz art. 64a, wraz z wydatkami poniesionymi przez organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny stanowią koszty egzekucyjne.

§ 2. Koszty egzekucyjne obciążają zobowiązanego.

§ 3. Wierzyciel pokrywa koszty egzekucyjne, jeżeli:

- 1) nie mogą być wyegzekwowane od zobowiązanego;
- 2) spowodował niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej;
- 3) tytuł wykonawczy zawiera wady uniemożliwiające prowadzenie postępowania egzekucyjnego, które nie były znane organowi egzekucyjnemu w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego;
- 4) organ egzekucyjny nie przystąpił do egzekucji administracyjnej z przyczyny określonej w art. 29 § 2.

§ 4. Opłaty, o których mowa w art. 64 § 11, pobiera się od wierzyciela w wysokości proporcjonalnej do liczby wierzycieli, którzy wystawili tytuły wykonawcze, na podstawie których podjęto czynności, o których mowa w art. 64 § 11.

§ 5. W przypadku, o którym mowa w § 11 pkt 2 lit. d, wierzyciel korzystający z egzekucji sądowej lub administracyjnej przejętej przez organ egzekucyjny ponosi wyłącznie wydatki egzekucyjne poniesione w prowadzonej łącznie egzekucji.

§ 6. Nie obciąża się kosztami egzekucyjnymi wierzyciela, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym prowadzącym postępowanie egzekucyjne.

§ 7. Organ egzekucyjny działający w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będący państwową jednostką budżetową nie obciąża kosztami egzekucyjnymi wierzyciela działającego w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będącego państwową jednostką budżetową. Wydatki egzekucyjne poniesione przez organ

egzekucyjny lub organ rekwizycyjny, działający w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będący państwową jednostką budżetową, są pokrywane z budżetu państwa.

§ 8. Koszty egzekucyjne mogą być pokryte, za zobowiązanego, również przez:

- 1) aktualnego właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej niebędącego zobowiązanym, jeżeli są zabezpieczone hipoteką przymusową,
- 2) małżonka zobowiązanego, jeżeli egzekucja ma być prowadzona z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka,
- 3) inny podmiot, w przypadku gdy wysokość kosztów egzekucyjnych nie przekracza 1000 zł

– a dowód zapłaty nie budzi wątpliwości co do przeznaczenia zapłaty na pokrycie kosztów egzekucyjnych za zobowiązanego w egzekucji należności pieniężnej.

§ 9. Nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne, poniesione w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny pokrywa z budżetu państwa.

§ 10. W przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy organ egzekucyjny może wystąpić do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego o przekazanie na rachunek tego organu wydatków egzekucyjnych poniesionych w związku z realizacją wniosku o odzyskanie należności pieniężnych wraz z wypłaconymi odsetkami od zwróconych należności pieniężnych, przedstawiając ich zestawienie, jeżeli wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych będących przedmiotem zwrotu spowodowało państwo członkowskie lub państwo trzecie. Postanowienia o wysokości wydatków egzekucyjnych obciążających wierzyciela nie wydaje się.

§ 11. Organ egzekucyjny zawiadamia o wysokości kosztów egzekucyjnych:

- 1) zobowiązanego na wniosek złożony w terminie 6 miesięcy od dnia:
 - a) wyegzekwowania w całości obowiązku lub zapłaty, o której mowa w art. 64 § 5, a w przypadku wyegzekwowania w całości obowiązku w egzekucji z nieruchomości – od dnia, w którym postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości stało się ostateczne,

- b) doręczenia ostatecznego postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego;
- 2) wierzyciela w terminie miesiąca od dnia doręczenia:
- a) zawiadomienia o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli nie wydano postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji,
 - b) ostatecznego postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji,
 - c) ostatecznego postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego,
 - d) ostatecznego postanowienia o zakończeniu egzekucji, o którym mowa w art. 62f.

§ 12. Jeżeli zobowiązany albo wierzyciel kwestionuje wysokość kosztów egzekucyjnych wynikającą z zawiadomienia, o którym mowa w § 11, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie kosztów egzekucyjnych odpowiednio na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

§ 13. Wierzyciel dokonuje zapłaty kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu w terminie 7 dni od dnia:

- 1) doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 64c § 11 pkt 2, jeżeli nie wydano postanowienia w sprawie kosztów egzekucyjnych,
 - 2) doręczenia ostatecznego postanowienia, o którym mowa w art. 64c § 12.”;
- 15) po art. 64c dodaje się art. 64ca–64cc w brzmieniu:

„Art. 64ca. Koszty egzekucyjne powstałe w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na należność pieniężną są dochodzone na podstawie tego tytułu, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 64cb. § 1. Koszty egzekucyjne z tytułu:

- 1) opłaty manipulacyjnej lub opłaty egzekucyjnej – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie egzekucyjne w chwili jej wyegzekwowania lub uzyskania w całości lub w części;
- 2) opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w art. 64 § 11 i art. 64a – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego lub organu rekwizycyjnego, który dokonał tych czynności;
- 3) wydatku egzekucyjnego – przypadają na rzecz organu egzekucyjnego lub organu rekwizycyjnego, który go poniósł.

§ 2. Opłata egzekucyjna przypada organowi egzekucyjnemu, który wyegzekwował lub uzyskał należność pieniężną w wyniku zastosowania środka egzekucyjnego, do którego nie jest właściwy organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne.

§ 3. Niewyegzekwowane od zobowiązanego koszty egzekucyjne są należne organowi egzekucyjnemu właściwemu w dniu wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

§ 4. Jeżeli koszty egzekucyjne przypadają więcej niż jednemu organowi egzekucyjnemu lub organowi rekwizycyjnemu, organ egzekucyjny kończący postępowanie egzekucyjne dokonuje, w formie postanowienia, rozliczenia kosztów egzekucyjnych, na wniosek organu egzekucyjnego lub organu rekwizycyjnego złożony nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia tego postępowania. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

Art. 64cc. § 1. Jeżeli po uzyskaniu lub wyegzekwowaniu kosztów egzekucyjnych okaże się, że wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej było niezgodne z prawem, w szczególności jeżeli w chwili uzyskania lub wyegzekwowania kosztów egzekucyjnych postępowanie egzekucyjne podlegało umorzeniu, organ egzekucyjny, na rzecz którego przypadły te koszty, zwraca zobowiązanemu lub wierzycielowi uzyskane lub wyegzekwowane w tej egzekucji koszty egzekucyjne wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich pobrania do dnia obciążenia rachunku bankowego organu egzekucyjnego przekazywaną kwotą.

§ 2. Nie zwraca się kosztów egzekucyjnych wierzycielowi, jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji zostało spowodowane przez tego wierzyciela.

§ 3. Zwrotu kosztów egzekucyjnych dokonuje się:

- 1) z urzędu – w terminie 30 dni od dnia powzięcia przez organ egzekucyjny informacji o niezgodnym z prawem wszczęciu lub prowadzeniu egzekucji administracyjnej;
- 2) na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela – w terminie 30 dni od dnia złożenia tego wniosku.

§ 4. O zwrocie kosztów egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami zawiadamia się odpowiednio zobowiązanego lub wierzyciela.

§ 5. Jeżeli zobowiązany lub wierzyciel kwestionuje wysokość zwróconych kosztów egzekucyjnych lub odsetek ustawowych wynikającą z zawiadomienia, o

którym mowa w § 4, organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z odsetkami ustawowymi, na wniosek złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego zawiadomienia. Na postanowienie w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych wraz z odsetkami ustawowymi przysługuje zażalenie.

§ 6. Organ egzekucyjny obciąża, w formie postanowienia, wierzyciela kosztami egzekucyjnymi zwróconymi zobowiązanemu wraz z odsetkami ustawowymi, chyba że niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej spowodował organ egzekucyjny. Na postanowienie w sprawie obciążenia wierzyciela zwróconymi zobowiązanemu kosztami egzekucyjnymi wraz odsetkami ustawowymi wierzycielowi przysługuje zażalenie. Przepisy art. 64c § 5, 6 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Należności pieniężne pokryte przez wierzyciela z tytułu zwrotu zobowiązanemu kosztów egzekucyjnych wraz z odsetkami ustawowymi przypadają na rzecz organu egzekucyjnego, który dokonał tego zwrotu.”;

16) uchyla się art. 64d;

17) art. 64e otrzymuje brzmienie:

„Art. 64e. § 1. Organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny może umorzyć w całości lub w części, przypadające na jego rzecz, koszty egzekucyjne.

§ 2. Koszty egzekucyjne mogą być umorzone:

- 1) na wniosek:
 - a) zobowiązanego, jeżeli za umorzeniem przemawia ważny interes zobowiązanego,
 - b) wierzyciela, jeżeli za umorzeniem przemawia interes publiczny;
- 2) z urzędu, jeżeli wysokość kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym nie przekracza czterokrotności kosztów upomnienia.

§ 3. W przypadku częściowego umorzenia kosztów egzekucyjnych w pierwszej kolejności umarza się opłaty egzekucyjne.

§ 4. Organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą może umorzyć w całości lub w części przypadające na jego rzecz koszty egzekucyjne. Umorzenie:

- 1) nie stanowi pomocy publicznej;

- 2) stanowi pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis;
- 3) stanowi pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
 - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

§ 5. Pomoc publiczna określona w § 4 pkt 3 lit. c może być udzielana na przeznaczenia i zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

§ 6. W przypadku pomocy publicznej określonej w § 4 pkt 3 lit. a i b można umorzyć koszty egzekucyjne w całości lub części, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.

§ 7. Organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny z urzędu umarza opłaty, o których mowa w art. 64 § 1, 3, 5 lub 11, jeżeli nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego i powstały w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g.

§ 8. Przepis § 7 stosuje się odpowiednio do wydatków egzekucyjnych poniesionych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie:

- 1) jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, chyba że organ egzekucyjny uzyskał zwrot tych wydatków od państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w przypadkach określonych w art. 29a lub w przypadkach określonych w art. 80 i art. 81 ustawy o wzajemnej pomocy;
- 2) tytułu wykonawczego obejmującego należności pieniężne, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g.

§ 9. Na postanowienie w sprawie umorzenia kosztów egzekucyjnych służy zażalenie zobowiązanemu i wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.

§ 10. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 2, § 7 i 8, sporządza się adnotację.”;

18) art. 64f otrzymuje brzmienie:

„Art. 64f. Na wniosek zobowiązanego organ egzekucyjny lub organ rekwizycyjny może rozłożyć na raty zapłatę przypadających na jego rzecz kosztów egzekucyjnych, w przypadku uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi. Przepisy art. 64e § 4-6 stosuje się odpowiednio. Na postanowienie w sprawie rozłożenia na raty spłaty kosztów egzekucyjnych przysługuje zażalenie.”;

19) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. § 1. Obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wygaś obowiązek uiszczenia należności pieniężnej.

§ 2. Obowiązek zwrotu zobowiązanemu kosztów egzekucyjnych przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wydano ostateczne orzeczenie stwierdzające niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji administracyjnej. Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 64cc § 3 pkt 2, przerywa bieg terminu przedawnienia. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym złożono ten wniosek.

§ 3. Obowiązek uiszczenia przez wierzyciela kosztów egzekucyjnych zwróconych zobowiązanemu wraz z ustawowymi odsetkami przedawnia się z upływem 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym doręczono wierzycielowi ostateczne postanowienie w sprawie obciążenia wierzyciela zwróconymi zobowiązanemu kosztami egzekucyjnymi wraz z odsetkami ustawowymi.”;

20) w art. 66:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wierzyciel niedziałający w ramach państwowej jednostki budżetowej lub niebędący państwową jednostką budżetową ponosi wydatki związane z przekazaniem mu wyegzekwowanej należności pieniężnej lub przedmiotu.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wierzyciel, na rzecz którego organ egzekucyjny dokonał czynności egzekucyjnych, jest obowiązany do uiszczenia opłaty komorniczej z tytułu wyegzekwowania lub uzyskania należności pieniężnej przez organ egzekucyjny, lub przekazania przez zobowiązanego wierzycielowi w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych.”,

c) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Opłata komornicza wynosi 5% należności pieniężnej przekazanej wierzycielowi przez organ egzekucyjny lub zobowiązanego w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych, nie mniej niż 10 zł i nie więcej niż 10 000 zł.

§ 3b. Opłatę komorniczą pobiera się oddzielnie od każdej należności pieniężnej przekazanej wierzycielowi przez organ egzekucyjny lub zobowiązanego w wyniku zastosowania środków egzekucyjnych niezależnie od liczby tytułów wykonawczych, których dotyczy przekazywana należność.”,

d) w § 4:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez wierzyciela działającego w ramach państwowej jednostki budżetowej lub będącego państwową jednostką budżetową;”,

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) należności ściągniętych w egzekucji przejętej w wyniku zbiegu:

a) egzekucji administracyjnej i sądowej albo

b) egzekucji administracyjnych.”,

e) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Do opłaty komorniczej stosuje się odpowiednio przepis § 2.”,

f) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

§ 6a. Jeżeli wierzyciel kwestionuje wysokość opłaty komorniczej, organ egzekucyjny, na wniosek wierzyciela złożony w terminie 7 dni od dnia przekazania przez organ egzekucyjny wierzycielowi należności pieniężnej lub doręczenia upomnienia, o którym mowa w § 7, wydaje postanowienie w sprawie opłaty komorniczej. Na postanowienie przysługuje zażalenie. Przepis art. 64c § 12 pkt 2 stosuje się odpowiednio.”,

g) uchyla się § 8;

21) w art. 67 w § 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kwotę kosztów egzekucyjnych, w tym:

- a) kwotę opłaty manipulacyjnej
- b) kwotę opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w art. 64 § 11,
- c) kwotę wydatków egzekucyjnych
- d) najwyższą możliwą kwotę opłaty egzekucyjnej;”;

22) w art. 70 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Dłużnik zajętej wierzytelności jest obowiązany do naliczenia opłaty egzekucyjnej.”;

23) w art. 115 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Koszty egzekucyjne zaspokaja się w następującej kolejności:

- 1) opłata manipulacyjna;
- 2) wydatki egzekucyjne
- 3) opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w art. 64 § 11 i art. 64a;
- 4) opłata egzekucyjna.”;

24) w art. 163:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przepisy art. 64–65a stosuje się odpowiednio, jeżeli zajęcie zabezpieczające przekształciło się w zajęcie egzekucyjne.

b) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 64c § 11 pkt 2 i § 12 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 oraz z 2017 r. poz. 85) w art. 95 w ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) naczelnika urzędu skarbowego o wpis w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na zabezpieczenie należności państw członkowskich lub państw trzecich;”.

Art. 3. 1. Do postępowania wszczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawie:

- 1) kosztów egzekucyjnych,
- 2) rozliczenia kosztów egzekucyjnych,
- 3) umorzenia kosztów egzekucyjnych,
- 4) rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych,

5) opłaty komorniczej

– stosuje się przepisy dotychczasowe z uwzględnieniem art. 4–8 w zakresie niewyegzekwowanych kosztów egzekucyjnych oraz opłaty komorniczej.

2. Do postępowania wszczętego i niezakończonoego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawie zwrotu kosztów egzekucyjnych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. 1. Opłatę manipulacyjną naliczoną na podstawie art. 64 § 6 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i niewyegzekwowaną w egzekucji pieniężnej objętej jednym tytułem wykonawczym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pobiera się w wysokości nie wyższej niż 40 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, naliczona w wysokości nie niższej niż 40 zł, została częściowo uzyskana lub wyegzekwowana, pozostałą do wyegzekwowania opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 40 zł a kwotą opłaty uzyskanej lub wyegzekwowanej.

3. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ta opłata została uzyskana lub wyegzekwowana w wysokości nie niższej niż 40 zł.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do opłaty manipulacyjnej, której wysokość wynika również z ostatecznego postanowienia albo doręczonego zawiadomienia, o których mowa odpowiednio w art. 64c § 11 i 6a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

5. Organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne zawiadamia zobowiązanego i dłużnika zajętej wierzytelności o wysokości opłaty manipulacyjnej określonej zgodnie z ust. 1–3 przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do zobowiązanego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Zawiadomienie zobowiązanego stanowi dowód księgowy.

Art. 5. 1. Opłatę za czynności egzekucyjne, w tym opłatę egzekucyjną, naliczoną na podstawie art. 64 § 1 pkt 1–12 i 14, § 1a i 5 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym i niewyegzekwowaną w egzekucji należności pieniężnej objętej jednym tytułem wykonawczym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pobiera się w wysokości nie wyższej niż 40 000 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, naliczona w wysokości nie niższej niż 40 000 zł, została częściowo uzyskana lub

wyegzekwowana, pozostałą do wyegzekwowania opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 40 000 zł a kwotą opłaty uzyskanej lub wyegzekwowanej.

3. Nie pobiera się opłaty, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ta opłata została uzyskana lub wyegzekwowana w wysokości nie niższej niż 40 000 zł.

4. W przypadku zapłaty przez zobowiązanego organowi egzekucyjnemu, organowi rekwizycyjnemu albo wierzycielowi należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie i kosztów upomnienia, opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się w wysokości nie wyższej niż 20 000 zł.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się również do opłaty, o której mowa w ust. 1, wynikającej również z ostatecznego postanowienia albo doręczonego zawiadomienia, o których mowa odpowiednio w art. 64c § 7 i 6a ustawy wymienionej w art. 1 w dotychczasowym brzmieniu.

6. Organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne zawiadamia zobowiązanego i dłużnika zajętej wierzytelności o wysokości opłaty za czynności egzekucyjne określonej zgodnie z ust. 1–4 przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do zobowiązanego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Zawiadomienie zobowiązanego stanowi dowód księgowy.

7. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio do opłaty za czynności zabezpieczające.

Art. 6. 1. Opłatę za czynności egzekucyjne naliczoną na podstawie art. 64a § 1 pkt 7 i § 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 1 w dotychczasowym brzmieniu i niewyegzekwowaną w egzekucji prowadzonej na podstawie jednego tytułu wykonawczego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pobiera się w wysokości nie wyższej niż 40 000 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata, o której mowa w ust. 1, naliczona w wysokości nie niższej niż 40 000 zł została częściowo uzyskana lub wyegzekwowana, pozostałą do wyegzekwowania opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą opłaty 40 000 zł a kwotą opłaty uzyskanej lub wyegzekwowanej.

3. Nie pobiera się opłaty za czynności egzekucyjne, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ta opłata została częściowo uzyskana lub wyegzekwowana w łącznej wysokości nie niższej niż 40 000 zł.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się do opłaty za czynność egzekucyjną wynikającej również z ostatecznego postanowienia albo doręczonego zawiadomienia, o których mowa odpowiednio w art. 64c § 7 i 6a ustawy wymienionej w art. 1 w dotychczasowym brzmieniu.

5. Organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o wysokości opłaty za czynności egzekucyjne naliczonej zgodnie z ust. 1-3 przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do zobowiązanego, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Zawiadomienie stanowi dowód księgowy.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się do opłaty za czynności zabezpieczające.

Art. 7. W postępowaniu egzekucyjnym wszczętym i niezakończonym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, opłatę egzekucyjną naliczoną po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 64 § 3 i 5 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy opłatą naliczoną a kwotą opłaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, uzyskanej lub wyegzekwowanej.

Art. 8. 1. Opłatę komorniczą naliczoną na podstawie art. 1a pkt 6 ustawy wymienionej w brzmieniu dotychczasowym i niewyegzekwowaną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pobiera się w wysokości nie wyższej niż 10 000 zł.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy opłata komornicza, o której mowa w ust. 1, została częściowo uzyskana lub wyegzekwowana, pozostałą do wyegzekwowania opłatę pobiera się w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 10 000 zł a opłatą uzyskaną lub wyegzekwowaną.

3. Nie pobiera się opłaty komorniczej, o której mowa w ust. 1, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ta opłata została uzyskana bądź wyegzekwowana w wysokości nie niższej niż 10 000 zł.

4. Przepis ust. 1-3 stosuje się również do opłaty komorniczej, o której mowa w ust. 1 wynikającej z ostatecznego postanowienia.

5. Organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne zawiadamia wierzyciela o wysokości opłaty komorniczej naliczonej zgodnie z ust. 1-3 przy pierwszej czynności podjętej w stosunku do wierzyciela, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. 1. Przepisy art. 4 i 5 stosuje się w:

1) postępowaniu egzekucyjnym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczącym kosztów egzekucyjnych, w zakresie których odpowiedzialność ponoszą:

a) dłużnik zajętej wierzytelności na podstawie postanowienia, o którym mowa art. 71a § 9 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym,

b) odpowiednio następca prawny i osoba trzecia na podstawie decyzji, o których mowa w art. 100 § 1 i art. 108 § 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

– wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) postępowania wszczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawie:

a) nieprzekazania przez dłużnika zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu zajętej wierzytelności albo części wierzytelności,

b) odpowiedzialności następcy prawnego lub osoby trzeciej za koszty postępowania egzekucyjnego.

2. W postępowaniu egzekucyjnym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wierzyciel, który wystawił tytuł wykonawczy zawiadamia odpowiednio dłużnika zajętej wierzytelności, następcę prawnego i osobę trzecią o wysokości dochodzonych należności pieniężnych niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Zawiadomienie stanowi dowód księgowy. Odpis zawiadomienia przekazuje się organowi egzekucyjnemu prowadzącemu postępowanie egzekucyjne, o którym mowa w ust. 1.

Art. 10. W postępowaniu wieczystoksięgowym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/